

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTIOR

ABONAMENTUL

{ pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

1. Regele ***
2. Predică Pr. Al. Constantinescu
3. Catehism ortodox Pr. Stelian Iliescu
4. Mișcarea Misionară. ***

5. Cronica Internă ***
6. Cronica externă ***
7. Daruri, Mulțumiri ***
8. Parohii vacante ***
9. Cărți Reviste ***

REGELE

Imprejurări, pe cari nu le cunoaștem și pe cari acum nici nu mai e nevoie să le cunoaștem, dar cari firește că au fost țesute în firul negru al tristeții și durerilor de tot felul,—răpiseră neamului românesc pe celce trebuia să-i fie Rege, era pregătit să fie Rege, căci din pruncie Dumnezeu legase în sufletul Lui, cu noduri tari, firul tradiției de regalitate veritabilă și glorioasă a celor ce aveau să fie înaintașii Lui slăviți: Regele Carol I și Regele Ferdinand I.

Acum, Dumnezeu ni L-a redat—„pe Preaînălțatul și Binecredinciosul nostru Rege”—căruia poporul îi păstrase tot locul în sufletul lui larg, senzibil prin instinct la pericolele de a fi despuiat de bunurile lui vitale și neprihănit de vremelnicele întinări pe cari soarta vitregă le așează pe învelișul din afară al vieții. Acest popor și-a primit Regele cu strigăte de bucurie românesc, care face codrul să se miște înfrigurat, — cu revărsări de bucurie, asupra cărora plutește senin șoapta de confirmare a cerului: „Acesta este Fiul Meu cel iubit întru carele bine am voit“. Căci sufletul popo-

rului nostru e adânc credincios și împodobit cu podoabele misticismului creștin, care privește stările de lucruri prin latura lor veșnică. Deaceia, când zice — „Regele nostru“ — sufletul lui are înaintea, clară și perfect definită, noțiunea aceluia lucru mareț, care întrunește în sine vremelnicul și veșnicul — cel dintâiu subordonat celui de-al doilea.

Mai ales astăzi, când din craterele taionice ale văzduhului izbucnesc neîncetat și împânzesc omenirea avalanșe tot mai nouă și suprinzătoare de tendințe distructive,—întregirea sufletului românesc, prin prezența la locul cuvenit a „Regelui“,—era absolut necesară. Cu atât mai mult cu cât Regele Carol II aduce cu Sine calități, puteri și bogății sufletești pe cari nimeni nu le tăgăduiește, în fața cărora se pleacă toți cei ce-L cunosc deaproape.

Pe vârful piramidei sufletului românesc tronează acum Regele, spintecând norii de întunecime ce se strânseseră în lipsa Lui și întinzând zare luminoasă până departe, până acolo unde se întrunesc laolaltă toate

dorințele și năzuințele poporului românesc, hotărât să trăiască și să dea omenirii tot prisosul bogățiilor sale sufletești.

Biserica noastră, ca aceea care e învățată de însuși Fiul lui Dumnezeu să privească lucrurile prin latura lor veșnică și ca aceea

care se confundă cu însuși sufletul neamului, dorește domnie slăvită și bogată în roade mărețe Regelui Carol II — Fiul ei binecredincios și dăruit de Dumnezeu spre slava neamului și a numelui Celui întreit Sfânt.

PREDICA LA CONFERINȚELE GENERALE PASTORALE

Acum mă bucur de suferințele mele pentru voi și împlinesc în carnea mea lipsurile necazurilor lui Hristos, pentru trupul Lui care este biserica, al cărei slujitor m'am făcut, potrivit economiei lui Dumnezeu, ce mi-a fost dată mie pentru voi ca să aduc la îndeplinire cuvântul lui Dumnezeu, *Col. cap. I, 24-25.* —

Iată, Cucernici Frați, cuvinte, în fața cărora nu știi ce să admiri: seninătatea sufletului marelui apostol, sau sinceritatea cu care el afirmă lucrurile de mai sus?

El, Saul de odinioară, care purta în buzunarele vesmintelor lui scrisori de împuternicire dela guvernarea lumească, pentru a deslănțui prigoane și torturi contra creștinilor, iată-l acum pe el însuși devenit obiectul acestor torturi și aceea-i lipsea atunci ca prigonitor, acel lucru care în aparență este așa de mic și însemnat, dar care în realitate este așa de mare — mulțumirea sufletească — o găsește el acum ca prigonit...

În mintea și în inima lui Saul de altădată, era un haos fără rost de idei și de simțăminte; în inima și în mintea sf. Ap. Pavel stăpânește acum Hristos, Hristos acela care i-a luminat mintea pe drumul Damascului și care i-a deschis, după cum el însuși afirmă, nădejdea cea gătită în ceruri tuturor celor ce cred într'însul. *Col. I, 6, Tit. cap. I, v. 2.*

Și această nădejde sfântă, pe care el o trăiește în mod real în sufletul său, pentru că și Hristos pe care l-a cunoscut pe drumul Damascului a rămas prezent în mintea și inima sa, această nădejde zic îi umple inima de mulțumire chiar și atunci când se află în suferințe.

Cucernici Frați,

Observăm că sf. Apostol Pavel și-a însușit,

și-a împropriat întreaga lucrare de mântuire a omului și tinde s'o realizeze cu statornicie, pas cu pas. În acest sens, pentru el Mântuitorul Hristos nu este numai o simplă amintire, o umbră, sau o idee care să joace după împrejurări și să dispară chiar, în fața unor anumite conveniențe ale lumii, ci este o *realitate vie*, care-l însoțește pretutindeni, și-l face să vadă dincolo de lumea această, josnică și plină de necurăție, cerul cel mai presus de ea, senin și dătător de mângâiere, dincolo de provizoratul acesta plin de necazuri și de suferințe, veșnicia cea atât de surăzătoare pentru cel care s'a identificat încă din viață, cu veșnicia — Hristos.

Numai așa se explică de ce Pavel se bucură de suferințele apostolatului său, numai așa se explică de ce din închisoare el trimite scrisori, în care în loc să se plângă de chinurile sale, din contră manifestă o mare mulțumire sufletească.

Deaceea hotărârea lui de a servi pe Hristos este neștrămutată și fără de margini. O vedem afirmată și în scrisoarea către Timotei, unde spune: *Deaceea toate le rabd, pentru cei aleși, ca și ei să aibă parte de mântuirea care este în Hristos și de mărirea veșnică; adevărat este cravântul: dacă am murit împreună cu El, vom și învia împreună cu El*, II Timotei 11-12.

A muri împreună cu El, cu Hristos adică!

Iată, Cuc. Frați, cuvinte care pare că și-au pierdut înțelesul pentru veacul în care trăim.

Căci cine este acela, în ființa căruia conducerea să o aibă numai Hristos?

Cine este acela a cărui voință să fie dirijată numai și numai de Hristos...?

Cine este acela care a ales între lume și între Hristos, pe Hristos, chiar cu prețul vieții sale, cum spune sf. apostol?

O, Fraților, dar suferința aceasta pentru Hristos, din momentul în care Il simți prezent

în tine însuși, nu mai este suferință, ci o curată bucurie, o bucurie care întrece cu mult bucuriile lumii acestea.

Este o bucurie spirituală care-ți încălzește mintea și inima și te face să uiți durerile și truda trupească.

Fericiți sunt toți cei cari o simt în permanență, fiindcă pentru aceia povara apostolatului este o curată bucurie, așa precum afirmă și apostolul!

Cucernici Frați,

Suferințele sunt inerente apostolatului și așa putea spune că ele ne dau dovada dacă suntem, sau nu, în slujba lui Hristos.

Păstorirea sufletelor are ca ultim scop îndreptarea lumii pe calea care duce la Hristos, Hristos izbăvitorul, Hristos mântuitorul sufletelor noastre.

Ei bine, dar tocmai pentru aceasta, lumea se va împotrivi și poate chiar ne va urî, Luca cap. VI, 22.

Mântuitorul Hristos venise să aducă mântuirea, restabilind pe pământ împărăția lui Dumnezeu, și iată că lumea tocmai pentru această bunătate, tocmai pentru această iubire, îl ținut pe cruce.

Și apostolatul care este continuarea în veac a acestei lucrări de mântuire adusă nouă ca dar de Mântuitorul Hristos, se înțelege că va avea aceiași soartă. Pentru aceasta Mântuitorul zice în sens special: „Cel ce voiește să vie după mine, să-și ia crucea și să-mi urmeze mie“. Matei cap. XVI, 24.

Dar iată, Cucernici Frați, în același timp, și ceea ce constituie și gloria aceluiași apostolat.

Pavel apostolul, cel atât de umil altădată și care nu știa cum să se îngrozească și să se teamă de păcatele sale, iată-l acum, mândru în crucea lui Hristos, afirmând cu tărie că împlinește în carnea sa lipsurile necazurilor lui Hristos.

El, Pavel smeritul, se simte acum prin această jertfire a sa mai justificat și mai îndreptat în fața lui Hristos și mai mult chiar, consideră jertfirea sa, din punct de vedere al suferințelor, ca o complectare a jertfei lui Hristos.

Și adevărul acesta este, Cucernici Frați: Domnul Hristos a mântuit omenirea prin șiroaiele de sânge vărsate din belșug pe crucea răstignirii, iar urmași Lui duc mai departe această operă, împărtaşind-o la toată zidirea.

Cucernici Frați,

Și noi împreună cu sfântul apostol purtăm pe umerii noștri, potrivit economiei lui Dumnezeu, sarcina de a aduce la îndeplinire voința Lui.

Și noi adică suljăm biserica, care după cum spune așa de frumos sf. apostol, este trupul lui Hristos.

Dacă cercetăm cu atențiune istoria lumii creștine, din punctul nostru de vedere, observăm că a fost un timp când apostolii se munciau din răputeri să facă cunoscută evanghelia.

Era epoca de aur a încreștinării lumii.

Am numit-o așa pentru că după exemplul apostolilor și lumea trăia într-adevăr o viață cu Hristos.

Era timpul, când omenirea abia încreștinată era cu adevărat în posesiunea unei vieți noi, viața dobândită în fântâna apei și a sf. Duh.

Creștinismul ajunsese atunci un freamăt spiritual și în „această baie a Duhului Sfânt“ toți își înmuiau inimile și sporiau în credința lui Hristos.

Această epocă o mai trăiesc astăzi triburile sălbatice care sunt încreștinate de misionari.

Societatea noastră de astăzi însă, în mijlocul căreia trăim, cu durere trebuie s'o mărturisim, nu mai prezintă același aspect.

Renașterea, cea înviere a antichității păgâne, Protestantismul cu libertatea lui dusă la extrem și de aci sectarismul, Naturalismul și Raționalismul care au voit să supună cerul la picioarelor omului, au răpit acestei societăți pe Hristos.

Și am impresia că din partea ateilor, din partea așa numiților indiferenți, din partea rău voitorilor se duce astăzi împotriva Mântuitorului Hristos aceeași luptă pe care o întreprinseseră pe vremuri Cărturarii și Fariseii iudaismului. Aceia duceau lupta împotriva trupului lui Hristos, aceștia duc lupta împotriva trupului mistic al lui Hristos.

În fața acestei lupte de descreștinare a lumii, soldații lui Hristos, armata lui Hristos trebuie să înceapă lupta izbăvitoare pentru recreștinarea omenirii. În acest scop, fiecare trebuie să-și ia partea sa de suferință, II, Timotei C. II, 3.

Și problema aceasta este tot așa de vitală, pentru epoca noastră în care doinnesc: desfrăul, scandalurile, sinuciderile etc. este tot așa de vitală zic, ca pentru vremea când

apostolii, care ne-au transmis preoția, munciau pentru încreștinarea lumii care se închina la idoli.

Unde ne sunt luptători, unde ne sunt soldații pe care i-am format și cu care să cucerim această izbândă?

O, Fraților, de am ajunge să zicem și noi, nu chiar așa cum zice sf. apostol Pavel că împlinim în carnea noastră lipsurile necazurilor lui Hristos, dar măcar atât că fiecare în parte am făcut așa, ca Hristos să sufere mai puțin în enoriile noastre, din partea neo-cărturarilor și fariseilor vremii!

O, de am ajunge ca fiecare în parte să constituim o stavilă puternică în calea celor care vor uciderea din nou a lui Hristos!

Iată, Cucernici Frați, felul către care trebuie să dirijate acum eforturile apostolatului nostru.

Iată partea de muncă ce ne revine în cadrul timpului în care ne aflăm. Și în fața multelor obstacole să nu descurajăm, căci izbânda noastră este Hristos.

„Indrăsniți, am biruit lumea” zicea el apostolilor săi, atunci când se pune problema încreștinării ei și întradevăr, astăzi asistăm copleșiți de puterea acestui adevăr: *Crucea*

răstignirii plutește în văzduh, strălucind mai mult sau mai puțin între cele patru puncte cardinale ale lumii.

Trebuie să muncim și să ne trudim, iar puterea noastră la această lucrare s'o scoatem continuu din harul lui Hristos, la care trebuie să apelăm întotdeauna.

Și nu trebuie să uităm că nici cea mai mică osteneală a noastră, îndreptată în acest scop, nu va rămâne fără de efect.

Insuccesele ca și succesele noastre vor înainta cu siguranță opera mântuirii lui Hristos.

Ca fii ai tradițiunii creștine ortodoxe, noi să trăim din trecut dar să fecundăm în același timp viitorul; alții au semănat cu sângele lor, aceeași noi recoltăm astăzi, pentru opera noastră pastorală; se cuvine ca și noi la rândul nostru să semănăm în lacrimi și în sudoarea feții, aceeași alții vor secera întru bucurie...

Și Dumnezeuul puterii, care pe cele neputincioase le vindecă și pe cele slabe le întărește, să reverse asupra noastră din belșug Harul Său cel dumnezeesc, cu care cu siguranță vom învinge toate piedicile apostolatului nostru și vom duce la bun sfârșit lupta pe care o începem. Amin!

Pr. ALEX. CONSTANTINESCU
Parohul catedralei din Giurgiu

CATEHISM ORTODOX CONTRA SECTANȚILOR

EDIȚIA SFÂNTULUI SINOD BULGAR.

de Bogoliubov-Kalnev.

§ 2. — Despre nemurirea sufletului și starea lui conștientă după moartea omului.

I.

Intrebare. Sunt oare la fel: omul și animalele, create de Dumnezeu?

Răspuns. Nici de cum. După porunca Dumnezeiască, apa și pământul au produs corpurile și sufletele animalelor, iar trupul și sufletul omului le-a creat Insuși Dumnezeu. Privitor la crearea animalelor citim în Biblie: „Și a zis Dumnezeu: să producă apele vietăți cu suflete vii și păsări sburătoare pe pământ sub țaria cerului. (Și s'a făcut așa). Și a făcut Dumnezeu pești cei mari și tot sufletul vietăților ce se târăsc care le-au scos apele....” Și a zis Dumnezeu: să producă pământul vietătoare după soiul lor, vite, târâ-

toare și fiare pământești după soiul lor. Și s'a făcut așa (Fac. 1 : 20-25).

Când însă vine vorba despre creațiunea omului, făcut deosebit de animale și după creațiunea întregului univers, citim: „Și a zis Dumnezeu: să facem om după chipul și asemănarea Noastră; și să stăpânească peștii mării și pasările cerului și dobitoacele și tot pământul și toate vietățile cele ce se târăsc pe pământ. Și a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său; după chipul Dumnezeesc l'a făcut; bărbat și femei i-a făcut pe ei. Și i-a binecuvântat Dumnezeu pe ei.” (Fac. 1 : 26-28).

Intrebare. Prin ce lucru esențial se deosebește omul de animale?

Răspuns. Omul se deosebește de animale

prin rațiune și prin nemurirea sufletului, dat lui de suflarea Dumnezeirei: „Și a făcut Dumnezeu pe om luând țărână din pământ și a suflat în fața lui suflare de viață și s'a făcut omul cu suflet viu“ (Fac. 2: 7). „El n'a cunoscut pe Creatorul său și pe Cel Ce i-a însuflat suflet lucrător și pe Cel Ce i-a suflat duh de viață“ (Înțelep. lui Solomon, 15: 11).

Din aceste locuri scripturistice se vede, că omul se deosebește de animale nu numai după chipul în care a fost creat și după puterea ce i-a fost dată să stăpânească asupra tuturor, ci și după ființa sa duhovnicească, primind sufletul nu din pământ sau apă — asemenea animalelor — ci dela Dumnezeu. Insuși, din suflarea Sa Dumnezeiască. De aceea, în timp ce după trup suntem pământești, — după suflet suntem de origine cerească, Dumnezeiască, — suntem dela Dumnezeu, „din neamul Lui sântem“ și noi „sântem neam al lui Dumnezeu“ (Fapt 17: 28-29).

Întrebare. Ce însemnează cuvintele Dumnezești: „Să facem om după chipul și asemănarea Noastră?“

Răspuns. Cuvintele: „după chipul lui Dumnezeu“ însemnează că omul a primit dela Dumnezeu firea sa duhovnicească, că e înzestrat — se înțelege, într'o măsură mult mai mică — cu însușiri Dumnezești: cu minte (pentru a cunoaște pe Creator, pe sine și lumea din afară), cu voință liberă, cu inimă iubitoare și cuget — lucrui pe care nu le au animalele. Cuvintele: „după asemănarea noastră“ — arată puterea dată omului de Dumnezeu pentru a-și desvolta însușirile de mai sus până la apropierea de Dumnezeu potrivit cu cuvintele lui Hristos: „Fiți desăvârșiți precum Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit“ (Mat. 5: 48).

Întrebare. Adventiștii învață că sufletul omului ca și sufletul oricărui animal se cuprinde în sânge și de aceea după moarte pierde deodată cu trupul și sângele; sufletul și sângele omului sunt unul și același lucru fiindcă se spune în Biblie: „Sângele este sufletul fiecărui trup“ (Levit. 17: 14; Deuter. 12: 32); din pricina aceasta a oprit Dumnezeu să se mănânce sânge: „tot ce se mișcă și viază vor fi vouă de mâncare..... fără numai carne cu sângele sufletului să nu mâncați. Volu cere și sângele vostru în care stă viața voastră“ (Fac. 9: 3-5). Este oare adevărată această învățătură?

Răspuns. În locurile scripturistice amintite de adventiști nu se vorbește de trupurile oamenilor căci altfel ar reieși că Domnul îngăduie mâncarea de oameni, fără sânge omenesc — ci este vorba despre trupurile și sângele animalelor afirmându-se că trupurile animalelor pot fi mâncate, iar sângele din ele nu — fiindcă sângele este sufletul animalelor. Despre sângele omenesc însă nu se spune că este sufletul trupului ci numai că în el este „viața“ oamenilor (stih 5) ceea ce înseamnă că trupul omului fiind lipsit de sânge, moare, iar sufletul omenesc odată lipsit de locuința sa vremelnică, încetează de a mai trăi în trup. De aceea spune Domnul — care a creiat pe om pentru viață — că va cere și ultima picătură de sânge omenesc, vărsată, fiindcă în ea se ascunde „viața“, fără ea nu poate omul trăi, moare trupest.

Că sufletul omului nu se reduce la sângele trupului se înțelege din faptul că el a fost creiat deosebit de trup — nu din plămădeală materială — pământ sau apă — ci din duh — din suflarea Dumnezeiască. Deosebindu-se de trup în ceea ce privește originea, după moartea acestuia din urmă, sufletul își păstrează firea sa duhovnicească neatârnată și nu moare deodată cu trupul. Trupul se întoarce la primul său izvor, pământul, din care a fost luat, iar sufletul revine deasemenea la izvorul său prim — Dumnezeu, din suflarea Căruia a ieșit. Cuvântul lui Dumnezeu învață limpede aceasta: „Și se va întoarce țărâna în pământul din care a fost luată, iar duhul se va întoarce la Dumnezeu, la cel ce l-a dat pe el“ (Ecles. 12: 7).

De aici se vede că sângele — o parte alcătuitoare a trupului omenesc — nu este unul și același lucru cu sufletul omenesc. Sângele dimpreună cu celelalte părți alcătuitoare ale trupului (creier, oase, mușchi etc.), după moartea omului, se descompun și se prefac în țărână iar sufletul se întoarce la Dumnezeu: orice făptură se întoarce acolo de unde a ieșit prima oară, la primul său chip (prototip).

Întrebare. În locurile scripturistice aduse de sectanți se atribue suflet și oamenilor și animalelor: nu cumva sufletul acesta este de aceiași fire?

Răspuns. Asemănarea de nume nu însemnează aceiași fire. Așa, de pildă, cuvântul „cruce“ însemnează și crucea văzută (Mat. 27: 32) și patimile (Mat. 16: 24). Cuvântul „biserică“ însemnează și clădirea (1 Cor. 11

18-22) și adunarea credincioșilor (Mat. 18: 17) etc.

Sfânta Scriptură atribuie suflet și lui Dumnezeu: „El face aceea ce-*l dorește sufletul*“ (Iov 23: 13). Domnul întreabă pe cel drept și pe cel necredincios; iar cel ce iubește nedreptatea urăște sufletul Său“ (Ps. 10: 5; Vezi Judec. 10: 16; Erem. 5: 9 etc.). Ar fi o nebulie și nelegiuire ca pe temeiul acestor locuri scripturistice să se vorbească despre sufletul Creatorului ca fiind tot una cu cel al creaturilor.

Tot așa nu este drept ca pe temeiul faptului că uneori firea duhovnicească a omului și sufletul animalelor sunt arătate cu același cuvânt „suflet“ să se afirme că sufletul omului și al animalului sunt de aceeași fire, că sufletul omului stă în sânge și de aceea este pieritor. Lucrul acesta ar contrazice toate locurile scripturistice amintite, privitoare la origina și nemurirea sufletului omenesc.

În chipul acesta, cuvintele Scripturei: „sângele este suflet“, „să nu mănânci sufletul cu carne“ nu se referă la sufletul omului, ci la sufletul animalelor. Iată de ce *nicăieri în Sf. Scriptură sufletul omului nu se numește sânge, ci sângele omului — sufletul*; în niciun loc scripturistic nu se spune că sufletul omului este în sângele lui. Învățătura aceasta este o plăsmuire a adventiștilor respinsă de Cuvântul lui Dumnezeu care învață că sufletul omului este un principiu independent, nemuritor, de origină Dumnezeiască.

Întrebare. Cum trebuie să se înțeleagă expresiile scripturistice, că sufletul dorește „*să mănânce*“ (Numerii. 11: 6), că poate „*să fie dorit*“ și *prins*: „dorești sufletul meu“, spune David lui Saul (1 Imp. 24: 12); „dușmanii tănuiesc, pândesc și mă urmăresc spre a-mi prinde sufletul“ (Psalm 55: 7).... că sufletul „*moare*“: „să moară sufletul meu cu moartea dreptilor“ (Numerii 23: 10), și în sfârșit poate să fie „ridicat“ și „pierdut“: „blestemat cel ce ia daruri ca să ridice viața celui nevinovat“ (Deuter. 27: 25); „pierde-se-va sufletul acela (cel netăiat împrejur) din neamul său“ (Fac. 17: 14).

Răspuns. Atari locuri scripturistice nu se referă la firea duhovnicească a omului ci la cea trupească cu care sufletul, în timpul viețuirii pământești este așa de strâns legat încât alcătuește împreună cu ea o existență duhovnicească-trupească. În ceea ce privește

sufletul, atari expresiuni trebuiesc înțelese în sens figurat. Sunt multe expresiuni de acest fel în Sf. Scriptură: „fratele meu se duse; sufletul meu s'a topit de cuvântul lui....“ (Cânt. Cânt. 5: 7); sau: „Duhul lui Dumnezeu este în nările mele“ (Iov 27: 3).

Sf. Scriptură atribuie lui Dumnezeu membre din corpul omenesc: *gură*. (Ps. 118: 72; Luc. 23: 46 etc.), *picioare* (Isaia 60: 13; Cor. 15: 25 etc.), ochi și urechi (1 Petru, 3: 12; Iov. 27: 3), *miros* (Numer. 28: 2). Care dintre adventiști, pe temeiul expresiilor scripturistice amintite ar putea afirma despre sufletul omenesc, că el mănâncă, poate fi rădicat, omorât, distrus ca și un lucru material? Rătăcirea adventistă este respinsă de învățătura Mântuitorului cuprinsă în aceste cuvinte: „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă...“ (Mat. 10: 28). Dumnezeu, deci, nu este Dumnezeu al morților, ci al viilor, căci *toți sunt vii în El*“ (Luca. 20: 38).

Întrebare. Cum trebuie să se privească la învățătura altor adventiști, ce afirmă că sufletul omului, după moarte, se găsește într-o stare inconștientă, somnolentă până la obșteasca înviere a oamenilor când se va trezi din somn odată cu învierea trupului. Secanții spun că în Scriptură se zice despre cei repauzați: „Încă și iubirea lor și ura lor și râvna lor acum au pierit și nu mai au ei parte în veac de toate cele ce se fac *sub soare*.... Toate, oricâte îți dă mâna ta a face, cât poți, fă, pentru că în *groapă* unde mergi tu, nici lucru, nici gând, nici știință, nici înțelepciune nu este“ (Eclesiast. 9: 6 și 10). „Ieși-va duhul lui (al omului) și se va întoarce în pământul său. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lui“ (Ps. 145: 3-4; 113: 25-26 etc.)

Răspuns. Și această învățătură adventistă este tot așa de mincinoasă ca și cea de mai înainte deoarece nu se potrivește cu cuvântul lui Dumnezeu.

În locurile scripturistice aduse de secanți nu se vorbește de sufletele, ci de trupurile oamenilor și de viața lor pământească, lucru ce se vede din textul citat din Eclesiast: „ieși-va duhul lui...“. De unde iese? Este clar, că din trup. Dar unde merge, după ce părăsește trupul? Tot Eclesiastul ne spune: „la Dumnezeu la Cel Ce l'a dat pe el,“ (cap. 12: 7). Dar „ce se întoarce în pământ“? Trupul omului despre care vorbește tot Ecle-

siastul, pe care se sprijină sectanții fără folos: „și țărâna se va întoarce în pământ din care a fost luată“ (Cap. 12: 7)

De aici se vede clar, că cele spuse despre răposai: „nu mai au parte în veac de toate cele ce fac *sub soare*“, că în groapă „nu este nici lucru, nici gând, nici știință“ zic se vede clar, că este vorba de existența pământească a omului compus din suflet și trup și se referă exclusiv la participarea trupului în viață „sub soare“, adică pe pământ, participare ce se întrerupe în momentul când trupul scoboară în groapă, „se va întoarce în pământ“. În ceea ce privește viața sufletului, o viață trează și conștientă, ea continuă și după ce „iese“ din trup. Despre acest lucru mărturisesc multe locuri din Sf. Scriptură.

Avraam și Lazăr, de pildă, nu dorm după moarte, ci vorbesc unul cu altul (Luc. cap. 16) așa după cum n'au dormit, până la obșteasca înviere, nici Moise și Ilie, răposai de mult și răpiți vii la cer; ce au vorbit cu Hristos pe muntele Taborului (Luc. 9: 28-31). Nu au dormit nici sufletele oamenilor din Vechiul Testament, aflați în iad, deoarece au ascultat vestirea evanghelică predicată lor de Hristos cel înviat (1 Petr. 3: 18-19). Tălharului, ce s'a pocăit pe cruce, i-a făgăduit Mântuitorul: „astăzi vei fi cu mine în raiu“ (Luc. 23: 43), deci nu somn ci o viață conștientă. Tot astfel nu dorm, ci duc o viață conștientă, trează și toți sfinții care în cer înconjură scaunul Dumnezeesc „cad cu fețele la pământ și se închină lui Dumnezeu“ și Li cântă „o cântare nouă“ (Apoc. 5: 8-9; 7: 9-10; 11: 16-17).

După cele amintite, a se mai susține că sufletele răposaiilor dorm și se găsesc într'o stare inconștientă însemnează a nu avea

credință în mărturia Sf. Scripturi.

Iutrebare. A treea ceată de adventiști grăește: omul trăește după moarte o viață conștientă, însă numai „cu duhul“ și nu „cu sufletul“, fiindcă omul se compune din 3 părți: duh, suflet și corp. Duhul „se întoarce la Dumnezeu“ iar sufletul plere deodată cu trupul. Despre cele 3 părți în alcătuirea omului învață și cuvântul lui Dumnezeu: „Și însuși Dumnezeu păcii să vă sfințească pe voi desăvârșit și duhul vostru și sufletul și trupul păzească-se în întregime, fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos“ (1 Tes. 5: 23 și Ebr. 4: 12). Este oare adevărată această afirmație a sectanților?

Răspuns. Nu! Nu este adevărată! Cuvintele „duh“ și „suflet“ însemnează una și aceeași fire duhovnicească a omului și se întrebuintează în Sf. Scriptură: unul în locul altuia (Fac. 35: 18 și 29; Luc. 12: 20; Fapt. 5: 10; Mat. 26: 38 și Luc. 23: 46). Cuvântul „suflet“ — în ebreeste „nefeș“ — se întrebuintează pentru a arăta părțile inferioare ale vieții spirituale a omului: memorie, dorință etc. lucruri pe care le au și animalele. Inșușirile și manifestările superioare însă: rațiune, credință, conștiință, nemurire sunt arătate întotdeauna (afară de un caz — Eccl. 3: 2) cu vorba „duh“ — în evreeste „ruah“. Cuvântul ruah nu se întrebuintează *niciodată* în Sf. Scriptură când este vorba de sufletul animalelor.

Despre faptul că duhul și sufletul sunt unul și același lucru,—că omul este alcătuit din două firi și nu din trei, mărturisește și conștiința noastră și anume: ne recunoaștem ca fiind alcătuiți din două elemente: unul trupesc și altul duhovnicesc.

Traducere de Pr. STELIAN ILIESCU
Biserica Șelari. București.

M I Ș C A R E A M I S I O N A R A

Protopopiatul III Dâmbovița, Cercul Pastoral Ghergani. — Este ca număr cel mai mare din județ. Are toate elementele necesare pentru ajungerea scopului ce urmărește. Ședințe se țin regulat. Pentru casa cercului s'au adunat mai bine de 15.000 lei, dela înființare, cu care preoții vor face o excursiune pentru vizitarea mai multor localități din Ardeal.

În luna Maiu a ținut ședință în ziua de 25, în Parohia Ghimpați, unde s'a oficiat slujba în sobor cu deosebit fast de 12 preoți. A predicat Președintele Cercului, Preotul V. T. Popescu Poiana de sus, care explică Evanghelia zile (a orbului) pe înțelesul tuturor Sf. Sa descrie minunea și scoate învățăminte, pentru viața creștină, Face frumoase compa-

rații între orbul din naștere și noi cei de astăzi, orbiți de păcate, arătându-ne calea ce trebuie să urmăm, pentru mântuire. A fost ascultat cu multă luare aminte de credincioșii, cari umpleau biserica, veniți și din parohiile vecine.

S'a cântat acsionul de Preoți, iar răspunsurile au fost date de corul cântăreților din Cerc.

S'a făcut parastas pentru eroi. După terminarea slujbei s'a săvârșit, iarăși da toți preoții prezenți, în fața tuturilor credincioșilor, taina Sf. Maslu pentru doi copii bolnavi.

Masa s'a luat la casa Preotului local, unde s'a ținut și ședința intimă, discutându-se chestiuni de interes general. Cântăreții, câte unul de parohie, au luat masa la cântăreții locali.

Ședința publică s'a deschis la ora 3 p. m. de Păr. Președinte în localul școlii primare, unde D-l învățător I. Ramzopol ne-a dat tot concursul cu elevii care au executat frumoase jocuri naționale, coruri și recitări.

A mai vorbit Pr. Constantin Pavelescu-

Podul Bărbierului-Răcari despre: „Injurături și origina lor“, arătând, după Sf. Scriptură, pedepsele pentru cei ce iau în derădere numele lui Dumnezeu și îndemnând pe ascultători să se desbارة de acest urât obicei, care ne înjosește ca oameni și creștini.

Vorbește apoi Pr. Mateiu Popescu-Ghergani despre „pedepsele date de Dumnezeu pentru fărâdelegile oamenilor“, arătând cu exemple cunoscute asemenea pedepse date pentru îndreptarea noastră. Vorbește despre nenorocirea dela Costești-Argeș, cutremurele din Japonia, Bulgaria, etc. În concluzie arată răsplata și pedepsele în viața viitoare, lăsând pe fiecare să-și aleagă locul: de fiu al lui Dumnezeu sau al lui Mamona.

În urmă Păr. Președinte, la ora 6, declară ședința închisă, mulțumind publicului, care venise și aici în număr destul de mare și care a ascultat cu multă dragoste pe cuvântători.

Pentru casa cercului s'a colectat suma de lei 430.

C R O N I C A I N T E R N A

Circulara Sf. Sinod No. 5870/930 către toate eparhiile din țară.

Înalt Prea Sfințite,

Consiliul Central Bisericesc cu adresa No. 3725 din 1 Aprilie 1930, ne aduce la cunoștință că în unele eparhii nu se observă prevederile art. 35 din statutul legii de organizare a Sf. Noastre Bisericii, relativ la ocuparea locurilor vacante de preoți, în așa fel în cât chiar în parohiile urbane sunt admiși preoți fără să aibă calificația de studii cerută de lege.

Ca stare, cu frățească dragoste avem onoare a Vă atrage luarea aminte că, în conformitate cu prevederile suszisiului articol, 1) nu este îngăduit a hirotonisi preoți pentru parohiile urbane decât candidați licențiați ai Facultăților de Teologie sau absolvenți ai Academiei de Teologie. Însă aceștia din urmă trebuie să posede ca bază a studiilor lor bacalaureatul de liceu, sau diploma de absolvire a unui seminar teologic; 2) În ce privește parohiile rurale: principiul din Sta-

tut suferă excepție numai în măsura în care nu se prezintă candidați cu calificația de mai sus. Dar îndată ce se prezintă la o parohie rurală chiar, un candidat licențiat în teologie sau absolvent al Academiei de Teologie cu baza studiilor arătate mai sus, laolaltă cu alți candidați, care n'ar avea această calificare, nu mai încapă îndoiala, că primul are drept să ocupe parohia. Deci pentru parohiile rurale, numai excepțional pot fi admiși și absolvenți ai seminariilor teologice; 3) Este cu desăvârșire oprit a se mai hirotonisi preoți în posturi nesistematisate ca bugetate, cu plată asigurată.

Primiți Vă rog, Înalt Prea Sfințite, ale Noastre întru Hristos frățești îmbrățișări.

PREȘEDINTE,

MIRON

Patriarh

Director,

† Târgovișteanu.

Se aduce la cunoștința generală că pentru executarea picturii în frescă (sau ulei) a

bisericii diu comuna Belu (Șerban-Vodă), în termen de 30 zile dela publicarea în „Apostolul“, se va ține concurs.

Concurenții, pe lângă probele ce vor depune cu schițe sau facerea probelor la fața locului, vor indica și dovezi cu acte, lucrările executate anterior.

Informații și examinarea devizelor și memoriilor se pot face la cancelaria Sf. Mitropolii, secția economică, între orele 12-13.

Arhiepiscop și Mitropolit,
MIRON.

Cons. ref. Protopop.
C. MOLDOVAN

Nr. 6423/930

Tipografia Cărților Bisericești urmează ca anul acesta să retipărească o serie de Trioade noi și ne roagă să comunicăm, prin Consiliul Central Bisericesc, de câte se simte nevoie în Eparhia Noastră; de aceia vă invităm să cercetați pe la biserici și a ne comunica de îndată câte au nevoie de Trioade, înălăturând pe cele scrise cirilic.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,
† PLATON

Cons. referent,
Pr. EUGEN BARBULESCU

Nr. 8184/930

Prea Cucernice Părinte,

Sf. Sinod cu adresa Nr. 377 a. c., Ne încunoștiințează că reprezentanți Națiunii, convocați în „Adunarea Națională“ au proclamat la 8 Iunie a. c., pe Alteța Sa Principele Carol, ca Rege al României; și, în consecință, Noi vă invităm să încunoștiințați de urgență în mod oficial pe toți C. C. Preoți, că de aci înainte au a pomeni pretutindenea în Sf. Slujbe religioase și conform cerințelor rituale noul Rege după formula tipică:

„Prea înălțatul și bine credinciosul nostru Rege Carol II“.

Sf. Sinod va stabili ulterior celelalte schimbări de pomeniri, ce au să urmeze, în legătură cu noul eveniment de care vă vom încunoștiința la timp.

Arhiepiscop și Mitropolit,

MIRON

Patrlarh

Cons. Referent,
Pr. EUGEN BARBULESCU

Prea Cucernice Părinte,

Luîndu-se ca bază de discuție în Consiliul Eparhial bisericesc din 30 Aprilie a. c., cazul de neînțelegere între preoții dela Radovanu-Ilfov, anchetat de P. C. Revizor Eparhial (Rap. Nr. 49/ a. c.), s'au stabilit următoarele norme, pentru toate cazurile de neînțelegere unde sunt 2—3 și mai mulți preoți și diaconi slujitori la aceiași biserică.

1. Preoții vor servi cu săptămâna, alternativ, la biserică, începând de Sâmbăta dela Vecernie până Sâmbăta viitoare.

2. Parohia va fi împărțită în enorii, numai pentru umbletul cu zi întâiu, sau la Bobotează, după numărul preoților deservenți, pe care le vor vizita iarăși în mod alternativ, ca să cunoască toți preoții pe enoriași și să-și desvolte activitatea.

3. Pentru orice alte nevoi, credincioșii se vor adresa preotului care este la rând în săptămână la biserică, iar în cazul când acesta nu ar putea întâmpina toate cazurile ce se ivesc, atunci va fi ajutat de ceilalți preoți sau diaconi. În chipul acesta preoții vor fi mai atenți cu ei înșiși și se vor stimula unul pe altul întru îndeplinirea cât mai conștiincioasă și punctuală a îndatoririlor preoțești și a unei cuvioase viețuiri după Hristos.

4. La serviciile la care credincioșii cer, preoții vor oficia împreună, atât la biserică cât și în popor.

5. De hramurile bisericilor, la sărbători împărătești și la solerunități oficiale, vor oficia împreună toți preoții. Bine înțeles că dacă preotul ce nu este de rând vrea, și—pentru podoaba slujbei în biserică se simte nevoie—nimeni nu-l poate opri a se îmbrăca și ajuta pe tovarășii săi la slujbă, în orice Duminică.

6. Ofrandelile aduse de credincioși la Altar, sărindarele, pomelnicele cu anul, precum și tot ceiace intră pe ușa bisericii, în zile de Duminici și sărbători, oricine ar fi de rând, se vor aduce de preoți și diaconi la masa comună și se vor împărți frățește între ei, dând și cântăreților 1/4, când aceștia iau parte la slujbe, cântând la strună.

De executarea acestui ordin să Ne raportați, ori de câte ori faceți inspecții în parohii, raportându-Ne separat pe cei ce nu se execută.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,
† PLATON,

Cons. referent,
Pr. EUGEN BARBULESCU

CRONICA EXTERNA

Un eveniment istoric din viața Bisericii ortodoxe din Polonia. — Duminică 1 Iunie 1930 s'a făcut cu deosebit fast, cetirea decretului de mai jos, de către arhiepiscopul ortodox Alexie, în catedrala ortodoxă, asistând membrii sfântului Sinod ortodox și Ministrul de Interne, de Culte și Instrucțiuni Publice, al Justiției etc., și mulți intelectuali și popor ortodox din capitală. Iată decretul:

Decretul Președintelui Republicei către I. P. S. Sa Mitropolitul Dionisie al Varșoviei, Volânei și întregii Polonii, capul sfintei Biserici autocefale ortodoxe din Polonia: In ziua de 15 Iunie anul 1791, sub protecțiunea și auspiciile înaltului guvern al republicii polone, s'a ținut în orașul Pinsk, ultimul sinod al Bisericii ortodoxe din Polonia. Cu voința Providenței, Biserica autocefală ortodoxă din Polonia, poate să-și lege firul de trecutul său istoric. Acum a sosit timpul pentru ca dorințele conducătorilor superiori ai Bisericii ortodoxe din Polonia, în persoana întru fericită pomenire a mitropolitului Gheorghe, precum și în a Excelenței voastre și a sfântului Sinod al episcopilor și a tuturor cetățenilor republicii de religie ortodoxă, să fie realizate și de acord cu sfintele canoane ale Bisericii autocefale ortodoxe din Polonia, să se țină soborul local al acestei Biserici ortodoxe, primul în statul renăscut al Poloniei. Lucrările Sinodului, pentru că problemele atât de responsabile să fie îndeplinite, trebuie să fie pregătite cu cea mai mare stăruință, după sfintele canoane și după legile statului, precum și după trebuințele spirituale ale tuturor cetățenilor republicii, cari recunosc religia ortodoxă.

De aici reiese necesitatea ca convocarea sinodului să fie precedată de o adunare formată din reprezentanții clerului, precum și din bărbați laici, luminați și pioși, cari constituind adunarea premergătoare sinodului, în stăruința spre binele credinței și al statului său sub protecțiunea Excelenței Voastre și a sfântului sobor de episcopi, să se ocupe cu pregătirile necesare și cu elaborarea numeroaselor chestiuni și proiecte, pe cari viitorul sinod va trebui să le rezolve. În grija

pentru binele tuturor cetățenilor ortodocși ai republicii, invit pe Excelența Voastră în calitate de cap al Bisericii ortodoxe în Polonia precum și pe sfântul sobor de episcopi, ca după o consimțire și o înțelegere reciprocă asupra termenului și bazelor de lucru ale ambelor acestor adunări, cu reprezentanții guvernului republicii polone, cu ministrul Cultelor și al Instrucțiunilor Publice să convocați o adunare premergătoare sinodului și apoi după îndeplinirea cu grija a tuturor lucrărilor pregătite, să convocați în capitală, în Varșovia, soborul local al sfintei Biserici autocefale ortodoxe din Polonia.

IGNACY MOSCICKI

Președintele republicii Polone

WALERIU SLAVEK

Președintele consiliului de miniștri

SLAVONIR CERVINSCHI

Ministrul cult. și al instruc. publice

Loviez 30 Mai 1930.

A doua zi, Luni, I. P. S. Sa Mitropolitul Dionisie însoțit de membrii sfântului sinod au fost în audiență la președintele republicii, Moștițchi, la ora 11, în timpul căreia Mitropolitul Dionisie, mulțumește foarte călduros Președintelui pentru decretul dat, asigurându-l că lucrările sinodului vor cuprinde chestiunile vitale ale Bisericii ortodoxe din Polonia, în deplin acord cu sfintele canoane și cu legile țării. „Azi deci, putem să fim liniștiți de soarta sfintei noastre Biserici, începând cu încredere lucrul, pentru întărirea Ei“, care va fi și întărirea Statului Polon.

Președintele mulțumește pentru cuvintele sincere, asigurându-l că „după cum soarta cetățenilor poloni așa și a celor de religie ortodoxă este aproape de sufletul meu“ dorind ca după sinod, atât Biserica ortodoxă cât și urmașii săi, „să se simtă cum se poate mai bine în patria lor Polonă“ pentru care scop oferă atât sprijinul său, cât și al membrilor guvernului republicii polone.

În aceeași zi, I. P. S. Sa Mitropolitul Dionisie, însoțit de arhiepiscopul Alexie, a plecat la Sf. Munte Athos, să participe la adunarea generală, pentru pregătirea viitorului sobor ortodox general.

Polezia,¹⁾ a doua Palestină. — În Vilno, a venit un delegat american evreu, care'n unire cu alți evrei, voeste să cumpere pământ mult în Polezia, pentru ca să stabilească 10.000 de evrei, cari să lucreze pământul.

„Dar pe sătenii bășinași unde-i vor arunca, „se întreabă ziarul din Lemberg, „Zemlea i Vôlea“, hotărând să ia măsurile cuvenite.

Arestarea marelui Mufti în Rusia. — Marele mufti Riza Eddin, capul musulmanilor din Rusia, a fost arestat din ordinul G. P. U-ului, pentru faptul că a refuzat să semneze declarația că în Rusia nu există nici o persecuție religioasă.

Intemnițarea bătrânului de 75 ani, a produs mare consternare printre numeroși aderenți ai Islamismului.

Expoziție de artă religioasă în Munchen. — În ziua de 26 Mai a. c., s'a deschis în Munchen, o expoziție generală a artei germane. Una dintre secțiunile principale ale expoziției, va cuprinde „Tezaurul artei religioase al Bavariei“ constând din aproape 300 de opere împrumutate dela biserici și mănăstiri, din Bavaria.

Înregistrarea bisericilor în Rusia. — Comisarul Rusiei mari, a ordonat ca toate instituțiile religioase să fie înregistrate. Organizația bisericească ce nu se va înregistra până în ziua de 1 Octombrie, a. c. va fi închisă imediat de autoritățile sovietice în baza ordonanței, iar proprietățile lor vor fi confiscate în interesul statului. *Ordine sovietice.* Comitetul central din Moscova, în înțelegere cu sfatul comisarilor poporului, a lucrat un nou statut pentru ordine.

După acest statut, afară de ordinele existente, „steagul roșu“ și „steagul roșu al muncii, a mai fost introdus „ordinul Lenin“ și ordinul „steaua Roșie“, cari vor fi date pentru eroism și serviciile aduse țării. Posesorul primului ordin va primi 30 de ruble lunar (800 lei aproximativ), iar pentru fiecare ordin următor, câte 25 de ruble lunar, afară de premiile obișnuite sau pensii. Apoi odată cu ordinul, are dreptul de a călători în mod gratuit pe căile ferate, este scutit dela impozitul pe venituri, micșorarea chiriei etc.

¹⁾ Polezia, ținut (100.000 km. ?) aparținând, parte Poloniei, parte Rusiei sovietice, locuit de ucraineni și ruși albi în majoritate. Capitala până'n 1922, Pinsk, iar apoi Bjești.

Congresul euharistic internațional din Cartagina

Mesajul primatului Africii către poporul Tunisului

Arhiepiscopul Cartaginei și primatul Africii Mgr. Lemaître, a dat în ziua de 4 Mai a. c., un mesaj către locuitorii Tunisului, în care arată că sărbătoarea va începe în curând și subliniind însemnătatea congresului euharistic, spune că întreaga populație nutrește cea mai adâncă recunoștință față de Papa, fiindcă a ales vechea Cartagină, ca loc al acestei mărețe manifestări. În aceeași zi, a sosit trimisul delegat al Papei, cu vasul „Citta di Niapoli“, din care au descins: cardinalii Verdier și Charost, episcopul Heylen și membrii comitetului permanent al congresului euharistic, Mgr. Lemaître, delegatul reședinței generale, Bouzon, reprezentantul beilui Tunisului, Generalul Hadioni, comandantul militar al Tunisului, general Chabrun, vice amiral, Allier, grupa deputaților și senatorilor francezi, reprezentanții corpului diplomatic și municipal al Tunisului etc. Li s'a făcut primirea oficială, în sunetele imnelor, papal, marsilezei și al beilui. Marți 6 și Miercuri 7 Maiu, au venit în portul Tunis, și altele, 14 vapoare cu pelerini de diferite naționalități și vaporul american „Rochambeau“ care a adus 300 de pelerini, printre cari 4 episcopi și mai mult de 60 de preoți. Deschiderea congresului a avut loc Miercuri, în catedrala din Tunis. Cortegiul s'a format din arhiepiscopii: Ascalesi, Lavitrane, Hlond, Chorost și Verdier, vreo 100 de episcopi, călugări, preoți etc.

În fruntea sa delegația D. R. A. C. (societatea foștilor preoți combatanți) apoi delegatul papal, urmat de doi soldați din garda vaticanului.

După ce s'a cântat „Ecce sacerdos magnus“ și citit bula papală, în limbile latină și franceză, vorbi Mgr. Heylen. Apoi cardinalul delegat, a arătat pe scurt, opera acestor congrese în Europa, Asia, America și Australia, arătând că acum se deschide calea spre Africa, pomenește despre învățătura fericitului Augustin, despre Sf. Euharistie, arată însemnătatea Ei pentru viața individuală, comună și internațională etc. pomenește de supremația Papei. Termină apoi cu cuvintele: Binecuvântat cel ce vine întru numele Domnului, osana întru cei de sus. Solemnitatea terminându-se, poporul s'a răspândit. Radio n'a lipsit, pentru a transmite

cuvântările. În ziua de 7 Mai au fost vizitate ruinele teatrului antic unde au fost 800 de copii în alb și cu ramuri de palmier în mâini, unde s'au oficiat slujbe, apoi s'au ținut diferite congrese, după care cardinalul delegat a părăsit Cartagina.

V. DUDU
Student

Principe rus, devenit preot romano-catolic.

Principele Alexandru Wolkonski, fostul adjutant al împăratului Nicolae II, și actualul¹⁾ conducător al coloniei ruse de emigranți din Roma, a fost sfințit ca preot de către Papa Pius XI și a intrat în colegiul rus, „Russicum“ depe lângă „Institutul papal pentru răsărit“.

Principele Wolkonski, care este văduv, dela izbucnirea revoluției rusești, locuiește împreună cu sora sa necăsătorită, în Roma, unde înainte de războiu, a avut însărcinarea de atașat militar rus. Câțiva ani în urmă, ambii au primit catalicismul.

Renumita mănăstire „Peczerskaia-Lavra“.

(Pecerscaia-Lavra) din Kiev, a fost transformată în muzeu antireligios, deschizându-se între zidurile ei, o expoziție autireligioasă. Pe pereții mănăstirii au fost atârinate tablouri batjocoritoare de cele sfinte, iar religele sfinte ce au fost expuse marelui public prin afișe nu mai puțin hulitoare.

O nouă invenție sovietică. — În timp ce în Europa se vorbește mult despre organizarea poliției, care să distrugă orice colectivizare pentru a porni persecuțiuni religioase, sau cu porniri rele chiar, dăunătoare bunului mers al unui stat, bolșevicii, caută să organizeze alte mijloace foarte legale pentru cea mai grozavă luptă ce o vor duce în viitor, pentru a demoraliza poporul și ca o ultimă demoralizare a copiilor, ei au fondat în Petrograd „Prima universitate pentru copii“, universitate care a fost fondată de „Sfatul central al asociației ateilor militanți“.

Studentii ai acestei pseudo-universități, pot fi persoanele dela 12-16 ani. Sunt 3 facultăți: 1) Facultatea antireligioasă și a instrucțiunii internaționale, 2) a unei vieții noi și 3) facult. industrializării și a colectivizării. După ter-

minarea studiilor, absolvenții vor fi angajați să țină lecții în instituțiile pedagogice, conduse de „asociația ateilor militanți“. În acest fel profită de ceea ce au neapărată nevoie, care, pentru cultura europeană, constituie cea mai grozavă și abominabilă crimă, demoralizarea, prin care vor să probeze, crearea de *oameni noi*, lipsiți de sentimentul și baza morală.

Jubileul fericitului Augustin, în Elveția, se va serba anul acesta, când se împlinesc 1500 de ani dela moartea sa, († 430) și secțiunea teologică-filosofică națională a societăților catolice elvețiene, în unire cu societatea de sprijinire a culturii creștine, (arbeitsgemeinschaft für christliche Kultur) precum și cu „societatea misionară a preoților elvețieni, organizează pentru toamna aceasta (pela sfârșitul lui Septembrie prin începutul lui Octombrie), în Zürich, tradiționalul curs, cu conferințe și discuțiuni, pentru persoanele clericale și laice.

I. P. S. Sa Mitropolit Dionisie, conducătorul bisericii ortodoxe din Polonia, a înțezis în ultimul moment, oficierea unui parastas pentru sufletul răposatului S. Petlura*), în Biserica ortodoxă din Lwon (Lemberg), care trebuia să fie Duminică 25 Mai a. c.

Cauza acestui gest, a fost că parastasul să fie făcut de persoane streine, în limba ucraineană, iar nu de parohul bisericii. O. Sapieha. În urma acestei hotărâri, neplăcută ucrainenilor, parastasul urmă să se facă în sala „Ukrainskiej Besidi“ dela Casa națională. Având în vedere meritele eroului național Petlura și hotărârea ce s'a luat cu ocazia pomenirii sale, aceasta a produs o mare consternare în sufletele conaționarilor lui, în urma căruia, probabil s'a oficiat Joi 28 Mai a. c. desigur cu asentimentul celor în drept, un parastas, la catedrala ortodoxă din Varșovia, de către P. S. Sa Ep. Alexie, înconjurat de numeroși preoți și la care au asistat toate personalitățile de seamă ale societății ucrainiene.

V. DUDU
Varșovia

*) *Semen Petlura*, om politic ucrainian, în 1879 la Pultava, gazetar; după revoluția din anul 1917, primul ministru de război ucrainian; din Toamna anului 1918, în capul revoluționarilor ucrainieni din Rusia, luptă cu bolșevicii; în 1920 încheie o alianță politico-militară cu mareșalul Pilsuțchi și se atașează expediției asupra Kievului; în 1921, emigrează la Paris și'n 1926 a fost asasinat.

¹⁾ Desigur că după această lepădare dela pravoslavism, nu va mai ocupa acest loc de cinste.

DARURI ȘI MULȚUMIRI

Daruri făcute Bisericii Delea Nouă Calist din București în anul 1929 de Enoriașii săi.

1) Una scoarță de lână 2/0,60 m. de așternut în Biserică de D-na Marfa Gh. Stănescu, Str. Claudiu Nr. 5.

2) Una față de masă ajurată pentru masa prinoaselor de D-rele Elena și Ștefania Botez Str. Popa Nan Nr. 35.

3) Două perine cu fețe de catifea, pentru în-genuchiat la icoanele împărătești, de o Doamnă „Ecaterina”.

4) Un steag de tablă cu chipul Sf. Arhangheli și Buna-Vestire de D-na Ecaterina Mihăilescu, Str. Găitănari Nr. 43 în valoare de 3000 lei.

5) Un mic acoperământ de lână roșie pentru Iconostas, de D-na Paraschiva Mănescu Str. Vâlcov Nr. 28.

6) Un steag de tablă cu chipul Sf. Vasile și a Sf. Împărați Constantin și Elena de D-na Elena Pr. P. Hadarag în valoare de lei 3000.

7) Una poală de ștofă și matase pictată, de D-ra Emilia Niculescu din Str. Vâlcov Nr. 16 pentru Iconostasul din tinda femeilor.

8) Câte un preș de cârpe răsucite de așternut în Biserică. de D-nele Călina Soare, Calea Dudești și Smaranda Oprescu Str. Raion Nr. 13 de câte 3/0,70 m.; o enoriașe „Maria” de 5/0,60 m. și soții Tudor și Paulina Ursoiu Str. Orzari Nr. 88, de 20 coți;

9) Una tiplotă de metal nichelat pentru căldură dela Sfintele daruri, de soții Alexandrina și Ion Teodorescu Str. Găitănari Nr. 23.

10) Un iconostas de lemn sculptat; o Icoană „Cuvloasa Paraschiva” legată frumos în rame cu sticlă; 2 sfeșnice cu câte 2 brațe de bronz; un covor mare de lână de așternut în mijlocul Bisericii; un covoraș de 0,80/0,40 m. de așternut în fața Iconostasului și o pernă de în-genuchiat, toate costând între 10—12.000 lei, de soții Coralia și Anghel Enăceanu, inginer Sir. Labirint Nr.

11) Un Policandru mare de alamă cu 24 lumini, de D-na Elena Pr. V. Hadarag Str. Delea Nouă Nr. 1 și D-na Elena Bușoiu din Str. Spătarul Borcea Nr. 7 costând 20.270 lei.

12) O cruce mare de argint de 1 Kgr. și 300 gr. costând 12.500 lei de enoriașii Bisericii din Str. Pitîș.

13) S'a făcut cheltuiala soților Maria și Gogu Brătescu din Str. Găitănari Nr. 1 mozaicul în pridvorul Bisericii costând 6—7000 lei.

14) S'a reparat gratis cu material propriu o porțiune din grilajul bisericii rupt de un automobil deralat, de D-l Consilier Barbu Simionescu.

Pentru toate aceste daruri și îmbunătățirii exprimă public călduroase mulțumiri Consiliului și Epitropia Bisericii bunilor Creștini donatori, rugând pe Dumnezeu sa-i dăruiască cu tot binele.

Preot Paroh, V. HADARAG

Nicolae și Ecaterina Stoian au dăruit o Candelă de argint în valoare de lei 2500; un tablou „Lăsați pruncii să vină la Mine”, pictură în ulei, foarte frumos executat, cu ramă, valoarea lei 2500; două sfeșnice mari pentru lumânări valoare de lei 1500.

Ioan și Ioana Nițescu mai multe lucruri de ornament pentru Biserică.

Consiliul parohial al parohiei Sângeru județul Prahova, aduce vii mulțumiri D-lui Victor Avramescu, care a donat bisericii din acea parohie suma de 1000 (una mie) lei pentru procurarea unui sf. Antimis.

Consiliul parohial al Parohiei Urseni, județul Dâmbovița, aduce pe această cale mulțumirile sale următorilor buni creștini;

Ion Nistor (Miu) care a dăruit 7 arii pământ pentru cimitirul cătunul Puturosu.

Ion I. D. Nistor (Câmpeanu) care a dăruit una dveră de catifea.

Ion P. Badoiu un acoperiș de catifea pentru sfânta Masă.

G. Mateescu din Com. Vârfuri care a dăruit un propar (steag) pentru cătunul Puturosu.

Tot odată mulțumește Comunei Urseni care a cumpărat un rând de vestimente în valoare de lei 20.000 și cătunul Puturosu care singur și-a împrejmuit și amenajat noul cimitir.

Binecuvântări și mulțumiri D-lui Gheorghe M. St. Dinică parohia Hârțiești Mușcel, care a donat bisericii sale un clopot în valoare de 40.000 lei; Dumnezeu să-i răsplătească fapta frumoasă.

Enoriașii Parohiei Preasna Veche Ilfov, aduce mulțumiri recunoscătoare D-lui Dr. Deculescu Președintele delegației permanente dela Prefectura Ilfov, pentru darul făcut acestei Biserici sărace.

D-l Doctor Deculescu a dăruit din partea Pre-

fecturei, un rând de veșminte bisericești, com-
plete, lucrate național, foarte bune, aceasta în
urma unei cereri oficiale din partea Parohiei
noastre.

Dumnezeu să-i primească darul inimei sale și
să-l binecuvinteze împreună cu toată familia.

Enoriașii Parohiei Preasna Veche, aduce pe
această cale, mulțumiri de recunoștință D-lui
Vasile Marinescu și soției sale Alexandrina, pentru

dăruirea unui *Penticostar legat în piele*, pentru
această Biserică, în valoare de 750 lei,

Asemenea și d-lui Tudor și Maria Bojoagă
pentru dăruirea unui *Liturghier legat în piele*,
pentru serviciul din sf. Altar, care costă
420 lei.

Dumnezeu să le dea sănătate și fericire să
săvârșească faptele bune în sfânta Biserică dând
astfel imbold și altor enoriași.

Dumnezeu să-i binecuvinteze.

PAROHII VACANTE

PREOȚI

Protoeria jud. Teleorman.—Se publică concurs,
cu termen de 15 zile pentru ocuparea *Parohiei*
Albești devenită vacantă prin punerea în dispo-
nibilitate a titularului pr. Florea Leanca, pentru
infirmitate, pe ziua de 1 Iulie a. c.

Parohia Albești e formată din Comuna Albești
cătunul Dulceanca.

Parohia are 290 familii iar filiala Dulceanca
170 familii.

Biserica parohială din Comuna Albești și bi-
serica filială din cătunul Dulceanca sunt în buna
stare.

Biserica parohială are 7½ h. a. teren pentru
folosința personalului.

Casă parohială n'are.

Preotul în afară de salariul potrivit gradului
de studii, mai beneficiază de venitul epitrahilului
care se cifrează la 4000 lei anual.

Cererile se înalțează Sf. Arhiepiscopii în ter-
menul arătat 1—15 Iunie a. c.

Protopop, Icon. FLORU IONESCU

Protoeria jud. Vlașca, Circ. Videle.—Se publică
concurs cu termen de 15 zile pentru ocuparea
postului de preot paroh în parohia Asan
Aga Protoeria Videle-Vlașca devenită vacantă
prin transferarea Preotului paroh Ion D. Geo-
rgescu în Ședința Onor Consiliului Eparhial din
29 Maiu a. c., la parohia vacantă Măgura-Lă-
ceanca Vlașca.

Parohia Asan Aga are 270 familii cu 1042 su-
flete.

Are biserică de bărne în stare relativă de func-
ționare, cu hramul „Cuvioasa Paraschiva“.

Are sesia parohială de 8½ ha plus 0,75 ha
teren loc de construcția Bisericii și 0,50 arii loc
cimitir uman.

Nu are casă și nici loc de casă parohial.

Venite: Leafa conform gradului de studii plus
venitul epitrahilului la 2—4000 lei anual.

Indatoriri: Cele cerute de legile și regulamen-
tele în vigoare, precum și de Sf. noastre canoane.

Doritorii de a ocupa acest post de Pr. Paroh
sunt rugați a trimite, în termenul de mai sus
actele legale conf. regulamentului Sf. Mitropolii
a Ungro Vlahiei Arhiepiscopia Bucureștilor, care
apoi le va înainta protoeriei Videle pentru re-
ferat legal.

Protopop, BADANOIU

CANTAREȚI

Protoieria Circ. III din Capitală.—Se publică
concurs pentru ocuparea postului de cântăreț
dela parohia Sf. Nicolae Broșteni și se publica
devenit vacant, pe ziua de 1 Iulie.

Concursul se va ține la sediul Protoeriei în
ziua de 26 Iunie a. c., ora 6 p. m. în fața comi-
siunii respective.

Cererile se vor adresa Protoieriei până în ziua
concursului.

Protoieriu. Econ. TR. C. VINTILESCU

Protopopia Circ. I Teleorman, T.-Măgurele. —
Se publică vacante posturile de cântăreți dela
parohiile: *Secara*, postul I și *Lita* postul II.

Parohiile au sesie completă din care cântăreți
folosesc ¼.

Doritori de a ocupa aceste posturi vor înainta
cererile însoțite de actele cerute de regulament
acestei Protopopii în termen de 15 zile.

Protopop, Ic. IOAN I. POPESCU

Protoieria jud. Dâmbovița, Circ. II Găești.—
Se publică concurs, pentru ocuparea postului I

de cântăreț dela parohia *Mătășaru*, devenit vacant prin decedarea fostului titular M. Popescu.

Candidații vor înainta cererile, însoțite de actele trebuitoare Protoieriei II Găești-Dâmbovița.

Protoieriu, Pr. LAZAR GEORGESCU

Protoieria III Dâmbovița. — Se publică concurs pe termen de 15 zile pentru ocuparea posturilor de cântăreți de la parohiile Dâmbovicioara și Vlăsconi.

Candidații vor înainta cererile și actele necesare acestei protoierii care va hotărî data ținerii examenului.

Protoieriu, ALEX. POPESCU.

Protopopiatul Circumscripției I-a Târgoviște. — Se publică concurs pentru ocuparea posturilor de cântăreți vacante la Parohiile Bezdeadu de Sus Bezdeadu de jos, Bădeni, Capul coastel, Colilaș, Fieni, Oenița, Lăculețe, Doicești, Petroșița I-a Runcu, Văcărești și Valea Lungă, Gicov.

Cererile însoțite de actele legale se va înainta acestui Protopopiat, care va fixa data ținerii concursului, auunțând pe fiecare individual.

Protopop, Dem. N. Popescu

Protoeria Circ. III-a Prahova. — Se publică concurs în termen de 15 zile pentru ocuparea unui post de cântăreți la parohia Apostolache. Cererile împreună cu toate actele se trimit oficiului parohial respectiv, care le va înainta la Protoerie.

Protopop VICENȚIU POP

Se aduce la cunoștința generală că Sf. Arhiepiscopie București, a ridicat autorizația dată D-lui Pictor Vasile Nițescu, de a executa picturi bisericești.

Se aduce la cunoștința oficiilor parohiale și protopopești că începând dela 16/6 până la 15/7 chitanțele eliberate de Sf. Arhiepiscopie București se vor semna de Consilierul Referent al Secției Economice și Cassier, comptabilul fiind în concediu.

A APARUT:

„Biblioteca Mormântul Domnului“

Apare odată pe lună cu binecuvântarea Sanctității Sale Damianos, Patriarhul Sfintei Cetăți a Ierusalimului. 50% din venii, se va vărsa pentru restaurarea Bisericii Sfântului Mormânt din Ierusalim. Director: Preot Hagiu Gr. D. Cruceanu, Parohul Bisericii din Comuna Crucia, Ilfov, România.

SAPTAMANA DE RETRAGERE

Conform hotărârii Consiliului Eparhial — Secția culturală — și cu aprobarea I. P. Sfințitul Patriarh, săptămâna de retragere a preoților din eparhia noastră se va ține anul acesta în sfânta mănăstire Căldărușani, pela începutul iunii Octombrie. Ceice au vizitat Mănăstirea Căldărușani au putut admira pitorescul regiunii în care e situată, liniștea adâncă ce-o înconjoară și evlavia creștinească ce-i miresmește cuprinsul. Iar din punct de vedere al posibilităților de încuarterare, Mănăstirea Căldărușani posedă incomparabil mult mai multe încăperi decât oricare alta. Socotim că vor putea fi primiți, pentru săptămâna de retragere, un număr de 40—50 preoți. Noi am dori să avem preoți din toate protopopiile, deci, față de posibilitățile ce avem, abia câte 2 de fiecare protopopiat. Pânăce vom izbuti ca fiecă preot să se împărtășească, anual, de roadele duhovnicești ale acestei lucrări.

Va urmă, în numărul viitor, planul de organizare. Până atunci, ceice doresc să participe, se pot înscrie direct la Secția culturală a Arhiepiscopiei.

CĂRȚI NOUI, REVISTE.

Pollyanna sau Secretul Mulțumirii de Eleonora Parter, traducere în românește de Henriette Krupensky Sturdza, tipografia Ramuri-Craiova, format obișnuit, 294 pagini, preț 100 lei.

E o carte minunată. Dela primele pagini, cititorul simte mireasma înviorătoare și puternică ce răsare, cu prisosință, din lectura ei. Iar puterea ce are, vine de acolo că autoarea a izbutit să ne înfățișeze un suflet de copilă în care bucuria vieții nu e turburată de nimic din afară, pentru că e alimentată încontinuu din izvorul cel mai curat al vieții, care e iubirea creștină. Numele acestei copile minunate e Pollyanna, care e și titlul cărții. Rămasă orfană la vârsta de 12 ani, e primită în casa tușei ei o femeie de 40 ani, nemăritată, bogată și ursuză.

Pollyanna aduce în această casă rece toată căldura sufletului ei și în puțin timp izbutește să schimbe și sufletul mătușei ei. Tot astfel izbutește să alunge mahnirea și nemulțumirea

din atâtea și atâtea suflete din acea localitate, încât la un moment dat toată lumea din oraș o cunoaște, o simpatiză și doria s'o vadă și s'o asculte cât mai deseori. Ea învâță pe toți secretul mulțumirii, pe care-l aflase dela tatăl ei — preot — în următorul prilej de-o simplitate aproape banală: Pollyanna așteaptă să-i sosească, prin poștă, o cutie cu o păpușă. Când desface pachetul găsește o pereche de cârje pentru ologi. Tatăl ei o mângâie și-i spune că și în această întâmplare poate găsi pricină de mulțumire și anume: că nu are nevoie de cârje. Atât de puternic ecou a găsit în sufletul ei această povață, încât neîncetat o repetă tuturor celor cu cari se întâlnea. Opera ei creștină se descoperă în toată măreția, atunci când Pollyanna fiind călăcă de un vechicul, e reținută de medici timp îndelungat în pat. Toată lumea orașului se interesă de sănătatea ei și-i mărturisea că dela ea au învățat să joace „jocul mulțumirii“ sau secretul mulțumirii.

M. S. Regina Maria scrie în fruntea acestei cărți: „Iată cartea aducătoare de înțelepciune și fericire! Citiți-o deopotrivă tineri ce pășiți în lume și voi cei obosiți de viață“.

Citiți-o și răspândiți-o cât mai mult. Acesta este și cuvântul nostru către toți cetitorii noștri. Pentru că, într'adevăr *Pollyanna* e o carte minunată, cu ajutorul căreia multe suflete pot ajunge la împărțășirea unei vieți nouă.

* * *

Dr. Nicodim Milaș: Canoanele Bisericii ortodoxe însoțite de comentarii. Vol. I, Partea I, Partea I (Introducere, Nomocanonul în XIV titluri și Canoanele apostolice). Traducere făcută de *Uroș Kovici* protoiereul ort. sârbesc al Aradului și *Dr. Nicolae Popovici* profesor la Academia teologică din Arad. Pag: VIII + 320, Tiparul Tipografiei diecezane din Arad. Preț: 160 Lei.

Este adânc simțită trebuința de a avea o bună traducere a canoanelor și o interpretare a lor, care să stea la nivelul științei teologice de azi. Traducătorii, prin cartea prezentă, au început să ne pună la îndemână opera celebrului canonist N. Milaș, care până astăzi nu a fost întrecută de altcineva. În introducerea foarte extinsă a cărții se tratează despre izvoarele canonice și despre colecțiunile canoanelor, cari au caracter oficial în diferitele Biserici ortodoxe, între altele în mod amănunțit și despre Pravila cea mare a noastră și despre Pidalion. Urmează partea ca-

nonică a Nomocanonului în XIV titluri și apoi ni se dă textul complet al canoanelor apostolice traduse într'o limbă frumoasă, modernă. La fiecare canon sunt arătate canoanele paralele și apoi urmează comentariile amănunțite ale lui Milaș, cari lămuresc chestiunile din toate punctele de vedere, referindu-se atât la literatura teologică răsăriteană cât și la cea apuseană.

Opera aceasta a lui Milaș tradusă în limbă românească va fi de cel mai mare folos practic și teoretic pentru clerul nostru, cât și pentru toți cei care doresc să cunoască adevărata concepție creștină ortodoxă. Se poate comanda la Librăria Pavel Suru București Calea Victoriei 69, lângă preț și 10 lei pentru porto.

* * *

Rugăciunile și lămurirea lor. — Despre slujbele bisericești, lucrarea alcătuită de I. P. S. Gurie, Mitropolitul Basarabiei, format obișnuit, 80 pagini, preț 15 lei. Se cere la secția culturală Chișinău.

O lucrare de real folos în opera de catehizare a tineretului în special și a poporului în general. Explicațiunile scurte, precise și redactate în graiul și pe înțelesul poporului, fac din ea primul manual de ajutor al preotului după Catehismul editat de Sfântul Sinod, fără de cari nu se poate proceda la catehizare. O recomandăm deci stăruitor tuturor preoților noștri.

* * *

Avram Iancu, roman istoric adoptat pentru film de *Domokos-Haraga Balazs*, traducere din ungurește de *Dimitrie Jovănel*, format obișnuit, 468 pagini, costul 230 de lei. Se cere la Cluj, str. G-l Dragalina, 120.

* * *

Convorbiri cu Dumnezeu și cu oamenii, de Constanzo Mignone, traducere din itallenește de Pr. Dr. Ioan Felea, spiritualul Internatului Teologic, str. Radu Vodă 24, București. Format obișnuit, 196 pagini, preț 80 de lei. Se cere direct dela traducător. Asupra valorii incontestabile a acestei lucrări, vom reveni rândul viitor, pe larg.

Toți abonații revistei „BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ“, sunt invitați a plăti la curent abonamentul, deoarece din lipsă de fonduri, revista e amenințată a-și suspenda apariția.